

ENE JESUS

irudiz irakurria

Joxean
Muñoz

Joxean Muñozen
24 irudi
Ramon Saizarbitoria
ENE JESUS
nobelaren gainean

ENE JESUS

Irudiak:

Joxean Muñoz

Testuak:

Ramon Sizarbitoria (1976)

Diseinua eta hitzaurrea:

Joxean Muñoz

Maketazioa:

Asier Beltza

erein

© Joxean Muñoz

© EREIN. Donostia 2026

ISBN: 978-84-1093-115-2

L.G.: D 302-2026

Esku artean daukazuna ez da liburuaren ilustrazio bilduma bat, ez du testuak dioena iruditzen emateko asmorik. Ramon Saizarbitoriaren testua ez da irudien iturburua, testua bera da irudi edo, hobe esan, irudia sortzeko langai. Testuak izate fisikoa dauka irudietan. Egokiagoa da esatea lan hau, *Ene Jesus*-i buruzkoa izanik, Ramon Saizarbitoriaren nobelaren *gainean* egina dela, literalki. Paper milimetratu zati bat nobelaren lehen orriaren gainean ipintzearekin sortu zen, hain zuzen, bilduma honen lehen irudia. Testuari paper milimetratua txertatzea *Ene Jesus* nobelan zazpinaka kontatzearen parekoa iruditzen zitzaidan: bestelako kode bat, idazketaren kodearekin talka egiten duena, diskurtsoaren ordena ukatzen duen ordena geometriko bat, erabat erregularra, beti berbera, lelo bat, errepikakorra, subjektibitatearen ukoa, abstraktua, errealtatearekiko loturarik erabat gabea. Idatzitako testua estaltzen du, ukatzen du edo nabarmentzen du paper milimetratuak. Tinta-pintzelkadek itsasten dituzte bi kodeak. Ez dago, bestela, marrazkigilearen tankera pertsonalaren arrastorik. Elementu geometrikoak erabiltzen dira irudien barruko irudietarako, hala nola gona beltzak —ama hori, ama terrible hori, beltzez jantzia— eta bizarra egiteko aizto-xaflaren biolentzia latentea.

Hasierako irudi horri jarraituz, luzaroan aritu nintzen testua urratzen, testua ukatzen, testua ezabatzen, nobela bera testu zatiez osatuta dagoela baliaturik testu zatiak areago zatikatzen, nobela diskurtso puskatara ekartzen eta

puskak berriro eta beste nolabait josten. Narrazaileak kontatzen duena adieraztetik urrun, irudiek Ramon Saizarbitoriaren testuak bere bu-
rura saboteatzeko duen grina jaso nahi lukete, iruditan eman nahi lukete nobela estandar ba-
ten narrazioa behin eta berriz eteteko, urratzeko, ezinezko bihurtzeko, ezinezkoa dela frogatze-
ko nobela honek duen amorrua. Eta hizketan ari den horren ezintasuna, eta amaren zama izugarria eta haren leloarena: «*Jesus, Jesus Maria ta Jose*». Horregatik tarte zuriak, horre-
gatik azken orriak beltzean, horregatik testu urratuak, narrazio puskak, isiltasun puskak, hala moduz elkartzen direnak, nekez osatuko du-
tenak testu irakurgarri eta argigarriak.

2021ean otu zitzaidan banaka eta tarteka sortutako orri horiek liburu moduan argitaratzea. Liburua itxuratu nuen, lehen frogak egin nituen, eta liburuxka horren ehun ale argitaratu nituen. Edizio pribatu bat, errejistratu gabea, ofizialki existitzen ez dena, adiskide baten liburuaren gai-
nean adiskideentzat egina. *Erein* argitaletxeak *Ene Jesus* nobela berrargitaratzea erabaki duelarik, hainbeste estimatzen dudana nobela-
ri hitzaurrea egiteko eskatu dit, liburuaren aza-
la diseinatzea gero, eta aukera eman dio, gai-
nera, *irudiz irakurritako Ene Jesus* liburuxka honi, nobelarekin batera plazaraturik, adiskideen zirkulutik kanpo ere existitzekoa.

Liburu baten erreprodukzioa da, beraz, esku artean daukazun hau, *Ene Jesus* nobe-
lari buruzkoa, *Ene Jesus* nobelaren gainean egi-
na eta *Ene Jesus* nobelari gorazarre egin nahi diona.

Joxean Muñoz

JOXEAN MUÑOZ

**ENE JESUS
(JESUS, JESUS, MARIA TA JOSE)**

RAMON SAIZARBITORIA

Samuelek nahi bazuen konta zezakeela esan zuen. "Oso ondo konta dezaket nahi badut ze ni han egon nintzen" esan zuen Samuelek. Eta nik ere hori bera esan dezaket nahi badut. Historiak kontatzeak sistematizazio apur bat besterik ez du eskatzen ziur asko. Sistematizazio apur bat, historia bat bukatu aurretik beste bati ez ekiteko ekoizpena gabe, baten haria bestearenaren zuzenbidea zuzentzen naiz. Nahi banu neure burua zuzentzen naiz, eta nezake, baina hori zazpinaka eragaria litzateke, zeren goitik berraztertzea historia hori, neure historia proiektua da. Eta imajinatzen edo asmatzen dena ere ez dira egia izaneren kontatzerik. Horiek bat gehiago jartzen ez badut. Lotsaren aztarrenik gabe. Esate baterako Margarekin txalupan nagoela bularrak erakusten dizkidanekoa eta hori dena. Egun batean erronboekin imajinatu nuen igeritakoak ez zuen erronborik hurrengoan. Horrela ezin daiteke. Lotsaren aztarrenik gabe engainatzen dut neure burua. Hitzak. Lotsa ziur asko prejuizio hutsa besterik ez litzateke izaneren kasu hone-

“Honela ikusi nahi ahal nauzu” esan zidan lurrean etsia, gorputz bentzura estali nahian zangoak gurutztatuz, eta beren gogohartzuna bestearen bentrilokuo barrekin bateratu zen. Eta harresi atzetik eskuraturik inguratu nintzaier. Beren gorputz bentririk ikusi nituen, belardi hori beren gorputza bestearenaren gainetik eragiten zuten bata bestearen gogohartzura jotzatu nahirik, bata bestearen gorputzean beren gorputzak, beren barreak, besarkadak, usainak ere. Gogoratzen ditut.

“Berandu zatoz gaur ere berandu zuen gelako ilunbean ohe ertzean eseri gabea jertse beltzaren manga barrendik ateratzen zena. “Berandu”. Sumieraren ertz metalikoa zutena.

Eta beren gorputzutearren ere begiak hertsirik iraunduta disarmonikoa isildu zain gertatu bersteagatik ere, betazaletatik filtratutako argi zuria zuri intensoa ikusi ahal izanendut.

Baina bukaeraraino ez dut begirik irekiko hala ere. Zeren ez baitu beren gorputza jasotzerakoan uzten duen hutsa beste potoa. Inora ere eramaten ez duen burdinazko barrote gurutzatua eta neure imajina erreflejatua.

“Honela ikusi nahi ahal nauzu” esan zidan lurrean

bentzutua estali nahian zangoak guri-
bozaren oihartzuna bestearen be-
gara zoroarekin bateratu zen. Eta
az arma eroria eskuraturik ingurat-
besarkada batean loturik ikusi nituen
tuan gainazpika, baten gorputza be-
n konbinatuz, barre egiten zute
putzean ezkutatu nahirik, ba-
Beren gorputzak, beren bar-
ere. Gogoratzen ditut.

atoz gaur ere” esaner
zean eseria zapi zuria je-
ateraz ziur asko. “Bera
ikoa eztarrian.

ai hotsa entzutearren ere begi-
ut, eta hots disarmonikoa isildu
e, eta begiak herenatik ere, betaz
zaidan argitasun tensoa ikusi a

buka-
z baitu i
n hutsun
ere eramanen ez du
barrote gurutzatua
na erreflejatua.

irik irekiko
a jasotzera
beste po-
n duten b
ua eta neure imaji-

gainean azaltzen da katxalote baten modura eboluzio-
r

istoriek hamar urtetako esperoa eskatuko liokete kronis-
tarik hoberenari ere, xehetasun guztiz kontatu ahal iza-
te

iz
narentzat. itxarotea bada zerbait, zer itxaroten hagoen
behin Samuelek, baina
n
b
k

zu
O
ar.
T
r
E
a
t
in salto
Berdinagatik ez dakit zenbat itxaroten nuen.
makumeak eta uzten zuten gizo-
n.
in
Hainbes-

Baina beharbada orduan ikasi nuen itxaroten bi-
zil
za
ke
Bakaruko zain nengoela.